עד כמה פרק רביעי בכורות כט.

כאילא. הדר ביבנה דמסיק הוא ולא נחמד כך: **כין.** אמר להם [ג] מוס קבוע והיה הוא רגיל ליטול כל שכרו: **גמ' מאי טעמא.** לדקה ד' מיסרות ולגבה שם [ד]: **נפיש נפיש טירחיה.** להשליכו לארץ לכפותו ולרחות מותו: **אלא פס.** כי אמר להו מוס עוכר הוא אמאי שקיל אגרא הא לא מהני ליה מידי דמיסר קאסר ליה: **דא"כ.** דלא שקיל אגרא אתי למיחשדיה כי אמר בעל מוס הוא: **תרי זימני לא תקינו ליה רבנן.** דכי הוה אמר תם הוא שהיה שקיל אגרייה וכי [ה] מייתי ליה לקמיה כמה זימנין לא שקיל מידי הלך ליכא חשדא: **מתני' לחווט.** מי מטאת: **לקדש.** לערב אפר מטאת במים מיים אל כלי: **אפר מקלה.** [ו] כשאר אפר בעצלמא. כל אפר קרוי אפר מקלה: אכל מם אותו רואה בטורות או הליין או העד או המזה והמקדש כהן וזה המוליכו עמו מעבירו במקום טומאה שאין דרך אמר [ז]: [ח] **מטמאהו מרחוקו.** ומפקידו שצריך לקנות חולין ולאכול ולמי חולין יקריב מדמי תרומה שהחולין לאוין לכל ותרומה אינה ראויה אלא לכהנים: **מאכילו.** זה המוליכו [ט] ומשקו וכמו: **ונותן לו שכרו לפועל.** וכגמרא [ע"כ] מפרש מאי היא שלפי מה שהוא מפקידו נותן לו: **גמ' מנא ה"מ.** דאין נוטלין שכר על הוראה ותלמוד תורה [יא] שילמד: **אמם.** תורה: **הרי זו מקודשת.** אלמא יכול ליתן [יב] שכר דאי לא במאי מקדש להו: **אע"פ שהוא ישראל.** ואפי' זה [יג] ישראל דכהנים רגילין בהזאה ובקידוש: **שכר.** הנאת האפר שילך ממקום לחוץ לירושלים להניח האפר: **ושכר מילוי.** המים מלי למיסקל דאגר טירחיה שקיל [יד] ולא הכשר [יה] המלוה: **כאן שכר הזאה וקידוש.** שהיא [יו] היא הכשר מלוה לא שקיל: **ממי חטאת.** דמשמע מילוי המים ונאפר אינה לאוקמא בהנאת אפר: **היכי אזיל.** הא קאבר אלגנפש לא יטמא [ריקרא כא]: **בנים הפרם.** אליעו מוזהר מלילך בו: **דדרב יהודה** [יט] **מנפח אדם בית הפרם והולך.** דעלם כשעורה מטמא במגע ובמשא ולא באהל וכי מנפח ליה מדחיא [יט] מקמיה ולא נגע ביה ומיהו בתרומה לא מלי אכיל דאמרינן בחגיגה בפרק חומר בקודש (דף כה:) בודקין לעושי פסח ואין בודקין לאוכלי תרומה והכא בודקין מפרש התם דבהן בדיקה דבית הפרם קתמר: **בית הפרם שנידש.** שדשוהו בני אדם ברגליהם ביהור שלי אפשר לעלם כשעורה שלא יהא נידש ברגל ובית הפרם אין בו שום פסק אלא משום עלם כשעורה דבית הפרם היינו שדה שנחרש בו בקבר: **אי נמי כשאר טומאה.** טומאה דאהל בהן כגון נגילות ושרצים שאינו מחבר עליהן מגיגא כפועל

תרי זימני לא תקינו ליה רבנן. ול"ת אכתי אמרי אלי תם הוא והאי דשרי ליה נאי שאינו רוצה לעבור פעם אחרת וי"ל שלא מיינוהו חכמים [כ] לגרשתו פעם אחרת אלא דאם יכול לאיון עליו שכר ועוד דבזה לא יתקדוהו לאיון אינו שיעור אלא לאמר מעמי אלא דאם אינו